

(...) En aquesta resolució s'han ocultat les mencions a la població afectada per tal de donar compliment a l'art. 17.2 de la Llei 32/2010, atès que en cas de revelar el nom de la població afectada, es podrien identificar també les persones físiques afectades.

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 23/2017, referent a l'Ajuntament de (...).

Antecedents

1.- En data 10/05/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava una denúncia amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). En concret, la persona denunciant (Sra. (...)) exposava que una treballadora de l'Ajuntament (Sra. (...)), "*fent-se passar*" per treballadora social, va contactar telefònicament amb la seva metgessa de família (Dra. (...)) al Centre d'Assistència Primària de (...) – dependent de l'Institut d'Assistència Sanitària- per tal de sol·licitar informació relativa a la seva persona. La persona denunciant afirmava que en el transcurs d'aquesta trucada hi va haver un intercanvi d'informació entre totes dues professionals en relació amb la seva persona.

Per tal d'acreditar els fets denunciats, la persona denunciant aportava la següent documentació:

- a) Còpia d'un document intítulat "*Notes de seguiment a partir del dia 01/01/2002 fins el dia 08/03/2017. Tots el professionals/Totes les UP'S*" emès pel CAP de (...) -ABS (...) i on consta el logotip de l'Institut d'Assistència Sanitària (en endavant, IAS). En aquest document figura el següent literal:
*"22/07/2015 – (...) (...), (...) – MEDICINA DE FAMILIA
ANSIETAT; PROBLEMA SOCIAL
[14:49] Truca la treballadora social (...) (972(...)) per comentar els conflictes que té la (...) amb els veïns.
Li explico que s'ha visitat amb en (...), i que ha iniciat timent. Ha de tornar a la consulta en 3-4 setm
Comentem amb en (...) pq n'estigui al corrent per quan torni a la visita"*
- b) Còpia de la reclamació formulada per l'aquí denunciant davant l'IAS – ABS (...), en data 29/03/2017, on es queixava dels mateixos fets aquí denunciats.
- c) Còpia de l'escrit de data 13/04/2017 adreçat per l'IAS – CAP/ABS (...) a la persona aquí denunciant, donant resposta a la seva queixa. En aquest escrit es recull el següent literal:
"(...) la Sra. (...) va contactar amb la seva doctora, Dra. (...); per exposar els conflictes veïnals i de relació que tenia vostè. La doctora li va comentar que tot i que la tenia de pacient, vostè es visitava amb el Dr. (...) i que era ell qui es feia càrrec dels hipotètics tractaments i de fer el seguiment del seu problema de salut. En cap cas va comentar patologies, diagnòstics ni tipus de tractament perquè coneix i respecta el dret a la confidencialitat dels actes mèdics".

Atès que els fets denunciats podien concernir a dos subjectes diferenciats –l'Ajuntament de (...), per una banda; i, l'IAS (CAP (...)), d'altra-, s'assignà un número de denúncia en relació a cadascun d'ells –IP 149/2017 i IP 150/2014, respectivament-.

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia, d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), per tal de determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents en uns i altres.

En el si d'aquesta fase d'informació prèvia, per mitjà d'ofici de data 19/05/2017 es va requerir l'Ajuntament de (...) per tal que informés sobre diverses qüestions relatives als fets denunciats.

En data 01/06/2017 l'Ajuntament va respondre l'anterior requeriment aportant un informe de maig de 2017 signat per la Sra. (...). En aquest informe s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Que *"l'acord pel qual vaig iniciar la relació laboral amb l'Ajuntament de (...) m'assigna les tasques corresponents al desenvolupament del pla de ciutadania. En termes generals el pla de ciutadania inclou, entre d'altres, les funcions de mediació comunitària i foment de la convivència veïnal del municipi, que es du a terme per mitjà de diversos programes"*.
- Que *"l'Ajuntament disposa orgànicament de l'Àrea de Serveis Socials, (...) i de l'Àrea de Ciutadania (...). Cada àrea tramita els seus propis expedients, sense que siguin compartits ni tinguin accés als expedients de l'altra Àrea (...)"*.
- Que *"la Sra. (...) està adscrita a l'Àrea de Ciutadania, que no és treballadora social, i que no té accés als expedients de serveis socials"*.
- Que *"El coneixement que la Sra. (...) té de l'existència de conflictes veïnals relacionats amb la denunciante, té origen en les sol·licituds d'intervenció de la mateixa denunciante (...), i de les posteriors queixes veïnals rebudes per part de casi la totalitat dels veïns de l'immoble i de l'administrador de la comunitat de propietaris. La Sra. (...) ha actuat en aquest assumpte de mediatore comunitària"*.
- Que *"la Sra. (...), en exercici de les seves funcions professionals, té contactes ocasionals amb professionals de la sanitat (també amb la Dra. (...)), en ocasions a requeriment d'aquests o del mateix pacient, sense que mai s'hagi produït revelació de dades o d'informació reservada"*.
- Que *"La Sra. (...) va mantenir una conversa amb la Dra. (...), fa anys, resultat de la informació proporcionada per la pròpia denunciante, atès que manifestava que els problemes veïnals li causaven problemes de salut. En dita conversa no es revelaren dades ni informació reservada"*.

3.- En data 11/07/2017 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de (...) per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.d) en relació amb l'article 10 de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, (...). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada el 11/07/2017.

En l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

4.- L'Ajuntament de (...) va formular al·legacions a l'acord d'iniciació mitjançant escrit de 25/07/2017. Juntament amb les al·legacions presentades, l'entitat imputada proposava la pràctica de prova. En relació amb la prova proposada, la instructora en data 27/07/2017 va dictar acord que fou notificat a l'Ajuntament aquell mateix dia, pel qual s'acordava l'admissió d'una de les tres proves documentals proposades per l'Ajuntament i la denegació de les altres dues en base al que s'argumentava en el dit acord.

5.- En data 22/11/2017 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de (...) havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3.d), en relació amb l'article 10 de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 23/11/2017, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

6.- Per mitjà d'escrit de 11/12/2017 l'entitat imputada ha formulat al·legacions a la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Una persona empleada de l'Ajuntament de (...) (Sra. (...), tècnica adscrita a l'Àrea de Ciutadania de l'Ajuntament) en data 22/07/2015 va trucar per telèfon a una metgessa (Dra. (...)) qui presta serveis a l'IAS (CAP (...), del qual n'és usuària com a pacient la persona aquí denunciante), i en el marc d'aquesta conversa es van tractar dades relatives a l'aquí denunciante. En particular, la tècnica de l'Ajuntament va revelar a la metgessa informació que estava en poder de l'Ajuntament sobre conflictes veïnals en què estaria involucrada l'aquí denunciante.

Fonaments de Dret

1.- És d'aplicació al present procediment el previst a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC); així com al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'entitat imputada ha formulat al·legacions davant l'acord d'iniciació i també davant la proposta de resolució. El primer escrit d'al·legacions ja fou analitzat en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, atès que en les al·legacions formulades davant la proposta de resolució es reproduïen en bona part les formulades prèviament davant l'acord d'iniciació. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2.1- Sobre l'existència d'una habilitació legal per a la revelació de les dades personals de la persona denunciant.

Amb caràcter introductori, l'Ajuntament iniciava el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació exposant, tal com ja havia fet en el si de la investigació prèvia que precedí aquest procediment, que el Consistori disposa orgànicament, entre d'altres, de dues àrees diferenciades, per una banda, l'Àrea de Serveis Socials i d'altra banda, l'Àrea de Ciutadania, les quals depenen de responsables polítics diferents (una regidoria i l'alcaldia, respectivament). Seguidament, l'Ajuntament transcrivía la informació que ofereix al seu web institucional en relació amb la *"missió de l'Àrea de Ciutadania"*, que seria, en essència, *"assolir una atenció global i àmplia als vilatans en tot allò que té a veure amb la recepció de persones nouvingudes, la mediació comunitària, les polítiques d'igualtat de gènere i la cooperació i solidaritat. La principal finalitat és desenvolupar accions comunitàries per fomentar el benestar i la cohesió social dels(...)"*; concretant seguidament aquelles que incumbeixen a la *"mediació comunitària"*: *"El servei de mediació comunitària funciona des de l'any 2008 a (...) subvencionat per la Direcció General per a la Immigració, dintre del marc de la gestió de la diversitat cultural i l'acomodament de les persones nouvingudes: OBJECTIUS DEL PROGRAMA: I. Mediar en cas de conflicte entre veïns. En aquests casos la mediadora comunitària treballa amb les parts en conflicte per tal d'apropar idees i consensuar acords finals (...)"*.

A continuació, l'entitat imputada transcrivía els articles 1, 2, 3, 4 i 5 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, com a normes que habilitarien *"l'eventual comunicació de dades de caràcter personal per part de la Sra. (...) a la Dra. (...), això és, nom i cognom de la Sra. (...), pacient de la facultativa"*. En aquest sentit sostenia l'Ajuntament, en primer lloc, que *"encara que l'Àrea municipal competent per resoldre les qüestions relatives a conflictes veïnals s'anomeni Ciutadania, vista la matèria tractada en el cas que ens ocupa, això és, un conflicte veïnal amb participació activa de la Sra. (...), l'assumpte resta sotmès al règim establert per la Llei de Servei Socials"*. I en segon lloc, argumenta l'Ajuntament que *"la funció de mediació comunitària, desenvolupada per la tècnica municipal, Sra. (...) en el cas que ens ocupa, té per finalitat donar compliment als objectius preceptius i essencials de l'art.4 de la Llei de Serveis Socials (...)"*, entre d'altres, detectar les necessitats personals bàsiques i les necessitats socials; prevenir, atendre i promoure la inserció social en les situacions de marginació i d'exclusió social; afavorir la convivència social; promoure la cohesió social i la resolució comunitària de les necessitats socials; promoure la tolerància, el respecte i la responsabilitat en les relacions personals, familiars, convivencials i socials. Per acabar, l'entitat imputada apel·la a uns dels principis rectors que regeix el sistema públic de serveis socials, recollit a l'article 5.k de la norma citada: *"Coordinació: El sistema de serveis socials s'ha de fonamentar en l'actuació coordinada entre els diversos sistemes de benestar social, que inclouen l'educació, la salut, les pensions, el treball i l'habitatge, entre les administracions públiques i entre aquestes i la societat civil organitzada, amb la finalitat d'establir actuacions coherents i programes d'actuació conjunts"*.

En definitiva, i a mode de conclusió, l'Ajuntament sostenia en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació que *"la conversa que hagi pogut mantenir la tècnica municipal de l'Àrea de Ciutadania Sra. (...) amb la Dra. (...) en relació a un conflicte veïnal participat i posat de*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

manifest per la Sra. (...) s'ha d'emmarcar dins d'una actuació interadministrativa encaminada a donar compliment als objectius fixat per la Llei de Serveis Socials, amunt exposats, que inclouen relacions interadministratives en els àmbits dels serveis socials i els serveis de salut".

Aquesta al·legació és reiterada per l'Ajuntament en el seu escrit d'al·legacions a la proposta, on manifesta que *"l'alcalde va delegar certes funcions pròpies dels serveis socials entre les dues àrees. Concretament l'Alcalde va delegar certes funcions a una regidoria (anomenada de Serveis Socials), mentre que d'altres se les reservà (i englobades sota el nom d'àrea de Ciutadania)".*

Abans d'entrar en l'anàlisi de les al·legacions formulades per l'Ajuntament, cal posar en relleu que la tècnica de l'Àrea de Ciutadania no es va a limitar a facilitar als serveis sanitaris només el nom i cognoms de la persona aquí denunciant, sinó que també va revelar que l'aquí denunciant tenia *"conflictes veïnals"*, dels quals l'Ajuntament en tenia coneixement en el marc de les seves competències.

Un cop assentat l'anterior, i pel que fa a les concretes al·legacions formulades, cal dir que aquesta Autoritat no comparteix el criteri de l'Ajuntament pel que fa a l'aplicació en bloc de la normativa de serveis socials a les actuacions dutes a terme per una Àrea municipal com la de Ciutadania, particularment quan, com és el cas, l'Ajuntament disposa d'una Àrea específica de Serveis Socials; i que, a més a més, una i altra àrea depenen orgànicament de responsables polítics distints. En aquest sentit cal recordar que el mateix Ajuntament, en el seu escrit de 31/05/2017 dirigit a aquesta Autoritat en el si de la informació prèvia que precedí aquest procediment (anterior 2n) asseverava que la Sra. (...) -tècnica de l'Àrea de Ciutadania- no tenia accés als expedients de l'Àrea de Serveis Socials. També avalaria la diferenciació orgànica i funcional entre totes dues àrees el fet que a *"La carta del servei de l'Àrea de Ciutadania"* -que l'Ajuntament té disponible a la seva web institucional- no inclou entre la *"normativa específica del servei"*, la Llei 12/2007.

D'acord amb l'anterior, l'Àrea de Ciutadania de l'Ajuntament de (...) no s'encabiria dins l'estructura dels serveis socials públics definit a l'article 15 Llei 12/2007 (*1. El sistema públic de serveis socials (...) s'estructura en serveis socials bàsics i en serveis socials especialitzats*) i el Decret 284/1996, de 23 de juliol, de regulació del Sistema Català de Serveis Socials; circumstància que impediria sigui aplicable en bloc a l'Àrea de Ciutadania la normativa de serveis socials.

Pel que fa específicament a la coordinació interadministrativa com a norma habilitadora de l'intercanvi d'informació entre l'Àrea de Ciutadania i els serveis de salut, a la qual apel·la l'Ajuntament, cal dir que quan la Llei 12/2007 es refereix a les mesures de coordinació interadministrativa i a l'intercanvi d'informació entre diferents operadors, exigeix que un dels subjectes d'aquest l'intercanvi d'informació formi part de l'estructura del sistema públic de serveis socials, estructura de la qual, com s'ha dit, no forma part l'Àrea de Ciutadania de l'Ajuntament. Així es desprèn de la redacció de l'article 39 de la Llei 12/2007, referit a la coordinació:

"1. El Govern i el departament competent en matèria de serveis socials han de vetllar per garantir la coordinació i la integració adequades del sistema de serveis socials amb els altres sistemes que contribueixen al benestar de les persones.

2. Les mesures de coordinació s'han de dirigir especialment als àmbits de salut, educació, ocupació, justícia, habitatge i cultura i han de garantir l'intercanvi de la informació necessària per a detectar situacions d'alt risc social i intervenir-hi".

Cal incidir que aquest precepte habilitaria l'intercanvi d'informació entre el sistema públic de serveis socials, d'una banda, i altres serveis com salut, educació, ocupació, habitatge i cultura, d'altra; però no un intercanvi d'informació d'aquests darrers serveis entre si. Així, l'Àrea de Ciutadania podria formar part d'aquest darrer grup de serveis que, depenent de les circumstàncies concretes del cas, podria intercanviar informació amb el sistema públic de serveis socials, de manera que aquesta habilitació exigiria sempre la intervenció d'una persona vinculada als serveis socials, cosa que no es donava en els fets aquí analitzats.

Avalaria aquesta interpretació –en el sentit d'entendre que un dels subjectes d'aquest intercanvi d'informació han de ser els departaments o àrees competents en matèria de serveis socials- allò que preveu la Disposició addicional dotzena de la Llei 12/2007, afegida per l'art. 211.14 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni:

"Intercanvi d'informació entre el Sistema Públic de Serveis Socials i el Sistema Públic de Salut S'habilita les administracions públiques competents en matèria de serveis socials perquè puguin accedir, sense el consentiment previ de les persones interessades, a les dades identificatives i el codi d'identificació personal (CIP-AUT) assignat pel Servei Català de la Salut, pel que fa a les que es troben incloses en el Registre central de persones assegurades del departament competent en matèria de salut, amb la finalitat d'intercanviar informació entre el sistema públic de serveis socials i el sistema públic de salut en els casos en què la normativa vigent ho permeti, quan sigui necessari per a atendre les persones de manera integral, abordant coordinadament llurs necessitats assistencials, socials, laborals i de salut".

Per afegit a l'anterior, tal com va exposar la instructora a la proposta, es considera que, inclús en el negat supòsit que la informació relativa a la persona aquí denunciant l'hagués facilitat l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament als serveis de salut, la naturalesa del conflicte que va donar lloc a l'intercanvi d'informació –un mer conflicte veïnal- no justificaria la revelació de les dades controvertides, d'acord amb el criteri mantingut per aquesta Autoritat en el dictamen CNS 37/2015, emès amb motiu d'una consulta formulada per un consorci hospitalari, respecte la possibilitat de poder compartir dades entre les entitats socials i de salut de la comarca. En aquest dictamen s'argumentava el següent:

"La normativa esmentada (art. 41.3 Llei 15/1990 i art. 39 LSS) podria habilitar la comunicació de les dades citades en la consulta sense consentiment dels afectats, sempre que la coordinació entre els serveis assistencials i els serveis socials així ho requereixi als efectes de l'atenció sanitària que rep l'afectat, i només en relació amb les persones ateses per ambdós serveis (assistencial i social). Cal, doncs, que la prestació social que es dona a una persona concreta vagi lligada i repercuteixi al seu tractament de salut, per tal de resultar legítima la connexió entre la informació d'un i altre servei.

En aquests termes es pot considerar que existeix habilitació legal suficient per a la comunicació de les dades explicitades en la consulta, al Fitxer, en aquells casos en què

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

l'atenció que presten els serveis socials a una persona concreta tingui repercussió en la seva salut, en base a la normativa estudiada".

En relació amb aquest darrer punt, l'Ajuntament, en el seu escrit d'al·legacions a la proposta, manifesta que *"la instructora redueix la qüestió a un mer conflicte veïnal, quan no és així. Quan la Sra. (...) es dirigeix als serveis de salut ho fa després de conèixer el rerefons del conflicte veïnal, il·lustrada per la documentació que disposa l'Ajuntament. Aquesta es posà a disposició en el present procediment per mitjà de la proposta de prova, però no ha estat admès i ha estat declarada impertinent".*

El primer que cal assenyalar és que aquesta darrera qüestió només seria objecte de discussió si l'intercanvi d'informació s'hagués produït entre els serveis socials bàsics i els serveis de salut, cosa que s'ha descartat d'acord amb el que s'ha argumentat més amunt. No obstant això, no resulta sobrer apuntar el següent:

a) Que la reducció del problema de l'aquí denunciante a un "conflicte veïnal" no ho va fer la instructora, sinó el mateix Ajuntament quant en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació manifestà que *"vista la matèria tractada en el cas que ens ocupa, això és, un conflicte veïnal amb participació activa de la Sra. (...)(...)"* o que, *"la conversa que hagi pogut mantenir la tècnica municipal de l'Àrea de Ciutadania Sra. (...) amb la Dra. (...) en relació a un conflicte veïnal participat i posat de manifest per la Sra. (...) s'ha d'emmarcar".*

b) Que, certament, alguna de les proves documentals proposades per l'Ajuntament, en concret les *"consistents en sol·licitar a l'Ajuntament, per una banda, els escrits presentats per l'aquí denunciante a dita entitat en els darrers anys relatius a conflictes i denúncies; i, d'altra banda, un informe a la Policia Local del dit Ajuntament sobre les actuacions dutes a terme en relació amb l'aquí denunciante en els darrers anys"*, foren considerades impertinents per la instructora, en base, fonamentalment, a que *"l'Ajuntament no especifica(va) en el seu escrit els motius pels quals considera necessària la pràctica de les proves documentals referides, i en particular, quin seria el fet concret que pretén acreditar, i la seva eventual connexió amb els fets aquí imputats"*. Així doncs, si l'Ajuntament pretenia amb aquesta prova acreditar que la problemàtica de la denunciante anava més enllà d'un conflicte veïnal (tal com deixa entreveure en el seu escrit d'al·legacions a la proposta) hauria estat del tot recomanable que així ho hagués indicat.

c) Que si, tal com apunta ara l'Ajuntament, la problemàtica que afectava a la persona denunciante i que justificava contactar amb els serveis de salut anava més enllà d'un conflicte veïnal, l'àrea que havia d'haver intervingut d'acord amb les competències que tenen atribuïdes, hauria d'haver estat l'Àrea de Serveis Socials i no l'Àrea de Ciutadania.

De conformitat amb el que s'ha exposat, s'estima que les al·legacions formulades per l'Ajuntament en el si d'aquest procediment sancionador i que aquí s'han abordat, no poden reeixir.

2.2.- Pel que fa a les proves proposades i la seva valoració.

Tal com s'ha avançat, juntament amb el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, l'entitat imputada va proposar la practica de les proves documentals següents:

- “a. Documental: l'Informe del secretari de 24 de juliol de 2017, en relació al marc normatiu aplicable a la conversa entre les professionals de ciutadania i de salut.*
b. Documental: Escrits presentats per la Sra. (...) a l'Ajuntament en els darrers anys en relació a conflictes i denúncies.
c. Documental: Informe de la Policia Local sobre actuacions en relació a la Sra. (...) en els darrers anys”
(d'ara en endavant, “documental a)”, “documental b)”) i “documental c)”, respectivament)

Junt amb el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, l'Ajuntament aportava l'informe emès pel Secretari en data 24/07/2017 al qual es referia en el seu escrit (“documental a”).

Respecte a aquestes proves proposades, és oportú remetre's a l'Acord adoptat per la instructora en data 27/07/2017, notificat a l'entitat imputada el mateix dia, i que es transcriu aquí parcialment:

“D'acord amb el marc normatiu esmentat, en vistes de les al·legacions formulades i les proves proposades per l'entitat imputada, es fan les següents consideracions:

2.1.- Pel que fa a la prova proposada “documental a)”.

S'admet la prova documental consistent en què s'incorpori a l'expedient l'informe emès pel Secretari en data 24/07/2017 i que l'Ajuntament ha aportat a aquesta Autoritat junt amb el seu escrit d'al·legacions.

2.2.- Pel que fa a les proves proposades “documental b) ” i “documental c)”

S'inadmeten, per impertinents –en base als motius que s'indiquen més endavant-, les proves documentals referides consistents en sol·licitar a l'Ajuntament, per una banda, els escrits presentats per l'aquí denunciant a dita entitat en els darrers anys relatius a conflictes i denúncies; i, d'altra banda, un informe a la Policia Local del dit Ajuntament sobre les actuacions dutes a terme en relació amb l'aquí denunciant en els darrers anys.

En primer lloc, cal posar de manifest que l'Ajuntament podria haver aportat amb el seu escrit d'al·legacions la documentació indicada –“documental b)”) i “documental c)”)”, tal com ha fet amb l'informe del Secretari de l'Ajuntament-“documental a)”)”. I en segon lloc, i sobretot, s'ha d'evidenciar que l'Ajuntament no especifica en el seu escrit els motius pels quals considera necessària la pràctica de les proves documentals referides, i en particular, quin seria el fet concret que pretén acreditar, i la seva eventual connexió amb els fets aquí imputats. Al respecte, podria inferir-se que l'Ajuntament, amb les dites proves documentals, pretendria acreditar l'existència d'un conflicte entre la persona aquí denunciant i els seus/ves veïns/es, però aquesta circumstància, a criteri d'aquesta instructora, no afectaria el fet imputat en aquest procediment, ni la seva qualificació jurídica”.

Doncs bé, tal com es va exposar a la proposta, sobre la valoració de la prova documental admesa, consistent en l'“*informe del secretari de 24 de juliol de 2017, en relació al marc normatiu aplicable a la conversa entre les professionals de ciutadania i de salut*” és suficient advertir que en el dit informe es venen a reiterar les al·legacions de l'Ajuntament davant

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

l'acord d'iniciació, motiu pel qual serviria aquí l'argumentació que s'ha efectuat en l'apartat 2.1 d'aquesta resolució.

3.- En relació amb els fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius a la vulneració del deure de secret, cal acudir a l'article 10 de la LOPD, el qual preveu el següent:

"El responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les, obligacions que subsisteixen fins i tot després de finalitzar les seves relacions amb el titular del fitxer o, si s'escau, amb el seu responsable".

El deure de secret comporta, segons disposa l'article 10 de la LOPD, el deure de guardar les dades personals objecte de tractament. Les obligacions del secret professional i custòdia de les dades que disposa el citat precepte, suposa una garantia que la informació registrada no traspasarà l'àmbit del responsable del fitxer o tractament, assegurant així al titular de les dades tractades que aquestes no seran conegudes per terceres persones, llevat el que disposen altres preceptes de la LOPD. És a dir, l'obligació establerta a l'article 10 de la LOPD té com a finalitat evitar que, per part del responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament, es produeixin filtracions de dades personals no consentides per les persones titulars de les mateixes. Així, l'Audiència Nacional ha declarat en la seva Sentència de 30/06/2015: *"El deber de secreto profesional que recoge el precepto en relación con los datos de carácter personal comporta que el responsable no pueda revelar ni dar a conocer su contenido, con el alcance que prevé su tenor literal, como exigencia elemental a la protección de los datos personales, garantizando el control por su titular sobre su uso y destino. De modo que su infracción supone un claro atentado a la privacidad de dichos datos personales, provocando un acceso a estos, inconsentido por su titular, por parte de terceros no legitimados, que podrían hacer uso de los mismos sin control alguno por su titular."*

En aquest mateix sentit, la Sentència de l'Audiència Nacional de data 29/03/2006 es pronuncia al fonament de dret tercer en els termes següents:

"El deber de secreto profesional que incumbe a los responsables de ficheros automatizados, recogido en el artículo 10 de la Ley Orgánica 5/1992, comporta que el responsable -en este caso, la entidad bancaria recurrente- de los datos almacenados -en este caso, los derivados de la cuenta bancaria de la denunciante- no se pueden revelar ni dar a conocer su contenido teniendo el "deber de guardarlos, obligaciones que subsistirán aún después de finalizar sus relaciones con el titular del fichero automatizado o, en su caso, con el responsable del mismo" (artículo 10 citado).

Este deber es una exigencia elemental y anterior al propio reconocimiento del derecho fundamental a la libertad informática a que se refiere la STC 292/2000, y por lo que ahora interesa, comporta que los datos tratados automatizadamente, como son los datos relativos a la información fiscal, no pueden ser conocidos por ninguna persona o entidad, pues en eso consiste precisamente el secreto.

Este deber de sigilo resulta esencial en las sociedades actuales cada vez más complejas, en las que los avances de la técnica sitúan a la persona en zonas de riesgo para la protección de derechos fundamentales, como la intimidad o el derecho a la protección de los datos que recoge el artículo 18.4 de la CE. En efecto, este precepto contiene un "instituto de garantía de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

los derechos a la intimidad y al honor y del pleno disfrute de los derechos de los ciudadanos que, además, es en sí mismo un derecho o libertad fundamental, el derecho a la libertad frente a las potenciales agresiones a la dignidad y a la libertad de la persona provenientes de un uso ilegítimo del tratamiento mecanizado de datos" (STC 202/2000). Este derecho fundamental a la protección de los datos "persigue garantizar a esa persona un poder de control sobre sus datos personales, sobre su uso y destino" (STC 292/2000) que impida que se produzcan situaciones atentatorias con la dignidad de la persona, "es decir, el poder de resguardar su vida privada de una publicidad no querida."

A l'últim, també l'Audiència Nacional en la seva Sentència de 12/11/2009, en el fonament de dret cinquè exposa el següent:

"Este deber de secreto pretende que los datos personales no puedan conocerse por terceros, salvo en los supuestos recogidos en otros preceptos de la LOPD, como el Art. 11 (comunicación de datos) o el artículo 12 (acceso a los datos por cuenta de terceros).

En definitiva, el deber de secreto trata de salvaguardar o tutelar el derecho de las personas a mantener la privacidad de sus datos de carácter personal y el poder de control o disposición sobre los mismos. Este deber de secreto está lógicamente relacionado con el secreto profesional que, según el auto del Tribunal Constitucional de 11 de diciembre de 1989 "... se entiende como la sustracción al conocimiento ajeno, justificada por razón de una actividad, de datos o informaciones obtenidas que conciernen a la vida privada de las personas". El deber de secreto en el tratamiento de datos personales, tiene la misma fundamentación jurídica, pero se refiere al ámbito estricto del tratamiento de los datos personales, para que el responsable del fichero y, cualquier persona que intervenga en el tratamiento, esté obligado al mantener la confidencialidad de tales datos personales."

Doncs bé, tal com indicava la persona instructora, durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, el qual és constitutiu de la infracció greu prevista a l'article 44.3.d) de la LOPD, que tipifica com a tal:

"La vulneració del deure de guardar secret sobre el tractament de les dades de caràcter personal al qual es refereix l'article 10 d'aquesta Llei".

4.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. En el present cas, però, tal com indicava la persona instructora, es considera que esdevé innecessari requerir mesures correctores dels efectes de la infracció atès que es tracta d'un fet puntual ja consumat.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de (...) ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3.d) en relació amb l'article 10 de la LOPD, sense que resulti necessari requerir mesures

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

correctores per corregir els efectes de la infracció de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 4t.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de (...).

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord 3r del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23/06/2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la LPAC o bé podeu interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de la LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)